

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 347/2026-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného KALLAN Legal s.r.o., Súmrčná 25, Bratislava, proti príkazu Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 27Tp/30/2026-3-V-MS BA I z 13. marca 2026 a postupu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave pri výkone domovej prehliadky 17. marca 2026 a o ústavnej sťažnosti sťažovateľky VS ENERGY s.r.o., Mostová 185/2, Bratislava, zastúpenej KALLAN Legal s.r.o., Súmrčná 25, Bratislava, proti príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 27Tp/32/2026 z 12. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavné sťažnosti **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave **u k l a d á** povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s vecami sťažovateľa, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke 17. marca 2026, najmä ich vydania orgánom verejnej moci Ukrajiny, a to až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. apríla 2026 (Rvp 1018/2026) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy, práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) príkazom Mestského súdu Bratislava I (ďalej len „mestský súd“) č. k. 27Tp/30/2026-3-V-MS BA I z 13. marca 2026 a výkonom domovej prehliadky v obydlí sťažovateľa 17. marca 2026 príslušníkmi Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „KR PZ“). Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutého príkazu, vydanie vecí zaistených pri výkone domovej prehliadky a priznanie

náhrady trov konania pred ústavným súdom. Tiež požaduje, aby ústavný súd nariadil dočasné opatrenie, ktorým KR PZ uloží povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s vecami sťažovateľa, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke, najmä ich vydania orgánom verejnej moci Ukrajiny, a to až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej. Podaním zo 4. mája 2026 sťažovateľ požiadala o rozšírenie petitu podanej ústavnej sťažnosti tak, že žiada, aby ústavný súd zakázal KR PZ pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa a aby uložil KR PZ povinnosť obnoviť stav pred porušením základných práv a slobôd.

2. Dňa 15. októbra 2025 požiadala Národný protikorupčný úrad Ukrajiny o poskytnutie právnej pomoci slovenské justičné orgány v súvislosti s trestným stíhaním vedeným pre trestné činy privlastnenia, sprenevery alebo nadobudnutia majetku zneužitím úradného postavenia, legalizácie príjmov z trestnej činnosti a zneužitia moci alebo služobného postavenia. O tejto žiadosti sa koná na KR PZ pod sp. zn. KRPZ-BA-OKP10-2026/001366.

3. Na základe žiadosti o právnu pomoc podal okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku, o ktorom rozhodol sudca pre prípravné konanie napadnutým príkazom tak, že nariadil domovú prehliadku priestorov bytu v Ružinove, ktorého užívateľom je sťažovateľ na základe zmluvy o poskytnutí ubytovania odíďencovi. Domová prehliadka bola realizovaná 17. marca 2026 a počas nej boli sťažovateľovi zaistené veci označené ako dôležité pre trestné konanie, predovšetkým niekoľko mobilov, notebook a iná výpočtová technika, USB kľúče, externý disk a ďalšie veci uvedené v zápisnici.

4. Dňa 11. mája 2026 bola ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky (Rvp 1254/2026) vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu príkazom na zaistenie peňažných prostriedkov mestského súdu sp. zn. 27Tp/32/2026 z 12. marca 2026. V podanej sťažnosti sťažovateľka požaduje zrušenie napadnutého príkazu a priznanie nároku na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

5. Sťažovateľka je obchodná spoločnosť založená podľa právneho poriadku Slovenskej republiky s právnou formou spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej dvoma spoločníkmi sú sťažovateľ a [REDAKOVANÉ] a jediným konateľom je sťažovateľ.

6. V súvislosti s konaním o právnej pomoci poskytovanej slovenskými orgánmi ukrajinským orgánom verejnej moci došlo k zaisteniu peňažných prostriedkov sťažovateľky na bankovom účte vedenom vo [REDAKOVANÉ], a to na základe napadnutého príkazu mestského súdu na zaistenie peňažných prostriedkov.

7. Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 302/2026-18 z 20. mája 2026 boli veci vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 1018/2026 a sp. zn. Rvp 1254/2026 spojené na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1018/2026.

II.

Argumentácia sťažovateľov

8. Argumentácia sťažovateľov je v oboch ústavných sťažnostiach *de facto* totožná. Sťažovatelia poukazujú na to, že príkaz na domovú prehliadku aj príkaz na zaistenie finančných prostriedkov musí byť vydaný zákonným sudcom, teda takým, ktorý a) spĺňa formálne požiadavky na výkon

funkcie sudcu, b) je natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie sudcu na určitý súd a c) bol určený na rozhodovanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce daného súdu, na ktorom funkciu vykonáva.

9. Sudca, ktorý vydal oba napadnuté príkazy (JUDr. Filip Gilányi), podľa sťažovateľov nepochybne spĺňa všetky požiadavky na výkon funkcie sudcu a nie sú pochybnosti ani o tom, že je sudcom trvale prideleným na výkon funkcie sudcu na mestský súd. Podľa sťažovateľov však nebola splnená tretia podmienka, t. j. podľa ich názoru nebol určený na rozhodovanie vecí sťažovateľov v súlade s rozvrhom práce mestského súdu.

10. Poukazujú na čl. II.3.14 rozvrhu práce mestského súdu na rok 2026 (ďalej len „rozvrh práce“), podľa ktorého sa veci v agende „Tp“ (kde sa zapisujú najmä návrhy na vydanie príkazu na domovú prehliadku) prideliť sudcovi majúcemu službu v čase nápadu veci, teda v čase, keď prokurátor podá návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky/príkazu na zaistenie finančných prostriedkov. V týždni od 2. marca 2026 do 9. marca 2026 mal pohotovostnú službu JUDr. Filip Gilányi a v týždni od 9. marca 2026 do 16. marca 2026 sudkyňa JUDr. Iveta Halvoňová.

11. Napadnuté príkazy považujú s ohľadom na uvedené skutočnosti za nezákonné právne akty, pretože boli vydané nezákonným sudcom. Na ich podklade tak podľa sťažovateľov nie je možné vykonávať ďalšie úkony trestného konania, resp. použiť veci získané na ich podklade. Z tohto dôvodu je zároveň protiústavný aj výkon domovej prehliadky príslušníkmi KR PZ.

12. Sťažovateľovi boli pri domovej prehliadke zaistené veci, ktoré budú slúžiť na účely trestného konania na Ukrajine, kam budú zaslané. Dočasným opatrením sa preto sťažovateľ domáha, aby ústavný súd prikázal KR PZ povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s predmetnými vecami, najmä ich zaslania justičným orgánom na Ukrajine, pretože inak by mu hrozila závažná ujma.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľa

13. Podľa § 56 ods. 6 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania, ktorý prijal na ďalšie konanie, doručí ostatným účastníkom konania a zúčastnenej osobe s výzvou na vyjadrenie v lehote, ktorú určí, pričom uvedené sa rovnako vzťahuje aj na konanie, ktoré predchádza prijatiu návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd v súlade s týmto ustanovením vyzval mestský súd, aby sa k námietkam sťažovateľa vyjadril.

14. Mestský súd v doručenom vyjadrení z 30. apríla 2026 poukázal na to, že opatrením č. 1/2026 z 30. januára 2026 rozhodol predseda súdu o zmene rozpisu pohotovostných služieb sudcov a administratívnych zamestnancov pre úkony trestného konania na obdobie I. polroka 2026 tak, že v časti službu konajúcich sudcov pre obvod Okresnej prokuratúry Bratislava II v 11. týždni, t. j. od 9. marca 2026 do 16. marca 2026, službu vykoná JUDr. Erika Némethová Stiffelová, LL.M., namiesto JUDr. Ivety Halvoňovej, a následne opatrením č. 6/2026 zo 4. marca 2026 rozhodol predseda súdu o zmene rozpisu pohotovostných služieb sudcov a administratívnych zamestnancov pre úkony trestného konania na obdobie I. polroka 2026 z dôvodu pretrvávajúcej práceneschopnosti sudkyne JUDr. Eriky Némethovej Stiffelovej, LL.M., od 24. februára 2026, a to tak, že službu pre obvod Okresnej prokuratúry Bratislava II v 11. týždni, t. j. od 9. marca 2026 do 16. marca 2026,

vykoná sudca JUDr. Filip Gilányi. V opatrení predseda súdu tiež poukázal na to, že v zmysle aktuálneho rozvrhu práce zastupujúci sudca v 1. rade JUDr. Ivan Alman je toho času práceneschopný, zastupujúci sudca v 2. rade JUDr. Branislav Harabin v tom čase vykonával služobnú pohotovosť pre Okresnú prokuratúru Bratislava I, zastupujúci sudca v 3. rade JUDr. Tomáš Hajduk mal nahlásenú riadnu dovolenku, zastupujúci sudca vo 4. rade Mgr. Pavol Tomík bol na I. polrok roku 2026 vyradený zo zdravotných dôvodov z rozpisu pohotovostných služieb Mestského súdu Bratislava I pre úkony trestného konania a zastupujúci sudca v 5. rade JUDr. František Jančok v tom čase vykonával služobnú pohotovosť pre Okresnú prokuratúru Bratislava V. Preto bol na vykonanie služobnej pohotovosti v predmetnom týždni určený sudca JUDr. Filip Gilányi. S ohľadom na uvedené podľa názoru mestského súdu rozhodoval a konal vo veci zákonný sudca pre prípravné konanie a sťažnosť sťažovateľa je preto nedôvodná.

15. Vyjadrenie mestského súdu bolo následne zaslané sťažovateľovi na repliku. Sťažovateľ v nej namietal, že podstatné je zodpovedanie otázky, či opatrením predsedu súdu možno určiť zákonného sudcu tak, aby toto určenie rešpektovalo východiská judikatúry ústavného súdu. Z nich podľa sťažovateľa vyplýva, že konkrétny sudca môže byť zákonným sudcom, len ak je sudcom vecne a miestne príslušného súdu a zároveň bol na rozhodovanie v konkrétnej veci určený rozvrhom práce príslušného súdu. Poukazuje na ustanovenia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré predpokladajú vykonanie zmien v rozvrhu práce len po ich prerokovaní v sudcovskej rade a zároveň ukladajú predsedovi súdu povinnosť vyhotoviť úplné znenie rozvrhu práce a jeho zverejnenie rovnakým spôsobom, ako sa zverejňuje rozvrh práce (§ 52 ods. 7 zákona o súdoch). Tieto ustanovenia podľa sťažovateľa neboli rešpektované, keď podľa jeho názoru zmena v rozpisoch nebola prerokovaná v sudcovskej rade a nebola premietnutá v rozvrhu práce dodatkom, ktorý by bol riadne zverejnený. Ďalej tiež sťažovateľ namietal aj to, prečo nenastúpil ako zastupujúci sudca v 2. poradí JUDr. Branislav Harabin. Skutočnosť, že mal nariadenú pracovnú pohotovosť pre iný obvod prokuratúry, podľa sťažovateľa nie je objektívnou okolnosťou, ktorá by mu bránila vo veci rozhodnúť. Na pracovisku prítomný bol, a preto bolo objektívne možné, aby vo veci rozhodoval ako zákonný sudca. S ohľadom na tieto skutočnosti na podanej ústavnej sťažnosti zotrval. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť sťažovateľky bola podaná už po doručení vyjadrenia mestského súdu, túto argumentáciu už sťažovateľka obsiahla v podanej ústavnej sťažnosti.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

IV.1. K prípustnosti:

16. V uznesení č. k. PLz. ÚS 1/2024-9 zo 7. mája 2024 ústavný súd poukázal na to, že zásahy do základných práv na účely trestného konania sú neoddeliteľne spojené s ochranou súkromia a dôstojnosti osôb. Pri aplikácii normatívnej úpravy jednotlivých trestno-procesných inštitútov sú teda orgány činné v trestnom konaní a súd oprávnené zasiahnuť do súkromia výlučne zákonným postupom. Zákonnosť postupu pritom zahŕňa a vyžaduje aj rešpektovanie a skúmanie dodržania zásady legality, legitimacy a proporcionality zásahu. Len takto zákonne získané dôkazy je možné v trestnom konaní použiť ako podklad pre rozhodovanie. Nezákonný postup pri zásahu do súkromia diskvalifikuje dôkaz z hľadiska jeho procesnej použiteľnosti.

17. Hodnotenie zákonnosti dôkazov pritom patrí do právomoci orgánov činných v trestnom konaní a všeobecných trestných súdov rozhodujúcich o vine a treste. Toto posúdenie sú povinné realizovať *ex offi*, a napriek tomu, že nemajú právomoc zrušiť rozhodnutie, na základe ktorého bol nezákonný dôkaz zaobstaraný, je v konečnej právomoci súdov na nezákonný dôkaz v trestnom konaní neprihliadať.

18. Ak v konkrétnej veci prichádza do úvahy trestnoprocesná obrana proti nelegálne zabezpečenému alebo vykonanému dôkazu, je dotknutá osoba ako subjekt základných práv a slobôd a zároveň subjekt trestného konania povinná vyčerpať dostupné prostriedky nápravy priznané jej zákonom v rámci trestného konania, čo znamená, že ústavnú sťažnosť môže podať až následne. Nerešpektovanie takto vyjadreného princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu je sankcionované odmietnutím ústavnej sťažnosti pre neprípustnosť [§ 56 ods. 2 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde].

19. V tomto prípade bolo podstatné zodpovedanie otázky, či prichádza do úvahy trestnoprocesná obrana proti nelegálne zabezpečenému alebo vykonanému dôkazu, a v tomto prípade ústavný súd konštatuje, že taká možnosť tu v prípade sťažovateľov nie je. Napadnuté príkazy boli vydané v rámci právneho styku s cudzinou – teda slovenské orgány domovú prehliadku vykonali na žiadosť ukrajinských justičných orgánov, ktoré vedú samotné trestné konanie. Vychádza sa pritom z prezumpcie zákonnosti a správnosti aktov orgánov verejnej moci, kde príslušné ukrajinské orgány by v zásade nemali možnosť slovenský príkaz preskúmať. S ohľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľov neodmietol pre neprípustnosť, ale ďalej skúmal, či sú splnené podmienky na to, aby boli prijaté na ďalšie konanie.

IV.2. K prijatiu sťažností na ďalšie konanie:

20. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavné sťažnosti obsahujú všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

21. Ústavný súd nezistil dôvod na odmietnutie ústavných sťažností, preto ich prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde). V rámci meritórneho prieskumu sa bude ústavný súd zaoberať otázkou možného porušenia práva na zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy v kontexte § 52 ods. 7 zákona o súdoch. V tomto zmysle bude skúmať najmä to, akým spôsobom môže dôjsť k zmene v rozpise pohotovostných služieb sudcov.

IV.3. K návrhu sťažovateľa na vydanie dočasného opatrenia:

22. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti požaduje od ústavného súdu vydanie dočasného opatrenia, ktorým by ústavný súd uložil KR PZ povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s vecami sťažovateľa, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke, najmä ich vydania orgánom verejnej moci Ukrajiny, a to až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

23. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého

rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

24. Ústavný súd sa stotožnil s názorom sťažovateľa, že podaný návrh na vydanie dočasného opatrenia nie je v rozpore s verejným záujmom (dôjde iba k pozdržaniu vydania zaistených vecí ukrajinským orgánom), a zároveň tiež možno konštatovať, že v prípade pokračovania v konaní sa môže vrátenie zaistených vecí výrazne skomplikovať (s poukazom na to, že budú vydané do tretej krajiny). S ohľadom na tieto skutočnosti ústavný súd návrhu sťažovateľa vyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu